

Arrest

nr. 124.918 van 27 mei 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 24 mei 2014 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 20 mei 2014.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 mei 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. BROUCKAERT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 11 april 2010 werd verzoeker aangetroffen in illegaal verblijf. Er werd hem een bevel om het grondgebied te verlaten afgegeven.

Bij arrest van 24 april 2010 werd verzoeker veroordeeld door het Hof van beroep van Gent tot een definitieve gevangenisstraf van 3 jaar wegens verkrachting op een meerderjarige, mondelinge of schriftelijke bedreigingen en valse naamdracht.

Op 24 maart 2011 werd een ministerieel besluit van terugleiding genomen waardoor verzoeker de toegang tot het grondgebied van België verboden wordt voor een periode van 10 jaar. Dit besluit werd hem betekend op 6 april 2011.

Verzoeker werd op 24 april 2011 uit de gevangenis vrijgelaten met een bevel om het grondgebied te verlaten.

Verzoeker heeft een huwelijksaanvraag ingediend bij de stad Antwerpen. Op 30 november 2012 werd een negatief advies verleend door de Procureur des Konings. Op 12 december 2012 heeft de ambtenaar-geneesheer van de burgerlijke stand de huwelijksvoltrekking geweigerd.

Op 8 juli 2013 diende verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) in. Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 27 augustus 2013 die samen met een bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoeker werd betekend.

Op 18 december 2013 werd verzoeker aangehouden op bevel van de onderzoeksrechter te Antwerpen op verdenking van verkrachting met lichamelijke foltering of opsluiting.

Bij beschikking van 13 maart 2014 werd verzoeker in toepassing van artikel 33 van de wet op voorlopige hechtenis voorlopig vrijgesteld.

Op 20 mei 2014 werd verzoeker aangetroffen in illegaal verblijf.

Op 20 mei 2014 heeft de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing genomen met bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Dit is de thans bestreden beslissing die luidt als volgt:

***“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING
ORDRE DE QUITTER LE TERRITOIRE AVEC MAINTIEN EN VUE D'ELOIGNEMENT***

*Bevel om het grondgebied te verlaten
Ordre de quitter le territoire*

*Aan de heer, die verklaart te heten(1):
Il est enjoint à Monsieur, qui déclare se nommer(1) :
Naam/nom: B. (...)
Voornaam/prénom: A. (...)
Geboortedatum/date de naissance: 27.08.1975
Geboorteplaats/lieu de naissance: Meknès
Nationaliteit/nationalité: Marokko*

*In voorkomend geval, en cas échéant, ALIAS: A., M. A. (...) (°01.09.1976 te Maroc – Marokkaan)
A., M. A. (...) (°01.09.1976 te Medina – Palestijn) ; A., M. A. (...) (°08.08.1976 te Gaza – Palestijn)*

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

de quitter le territoire de la Belgique, ainsi que le territoire des Etats qui appliquent entièrement l'acquis de Schengen(2), sauf s'il possède les documents requis pour s'y rendre

REDEN VAN DE BESLISSING

EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

- ☐ 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum.

- ☐ 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;

Betrokkene werd op 21.12.2010 door het HB van Gent veroordeeld tot een definitieve straf van 3 jaar gevangenis wegens verkrachting op meerderjarige, mondelinge of schriftelijke bedreigingen en valse naamdracht.

- ☐ 11° wanneer hij sedert minder dan tien jaar uit het Rijk werd teruggewezen of uitgezet, zo de maatregel niet werd opgeschort of ingetrokken.

Betrokkene maakt het voorwerp uit van een Ministerieel Besluit van terugwijzing van 24.03.2011, betekend op 06.04.2011, waarbij betrokkene de toegang tot het Rijk verboden wordt voor een periode van tien jaar, wegens ernstige schending van de openbare orde.

Dit Ministerieel Besluit van terugwijzing werd niet opgeschort noch opgeheven.

Artikel 74/14:

- ☐ artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid

Betrokkene werd op 21.12.2010 door het HB van Gent veroordeeld tot een definitieve straf van 3 jaar gevangenis wegens verkrachting op meerderjarige, mondelinge of schriftelijke bedreigingen en valse naamdracht.

MOTIF DE LA DÉCISION

ET DE L'ABSENCE D'UN DÉLAI POUR QUITTER LE TERRITOIRE :

L'ordre de quitter le territoire est délivré en application de l'article / des articles suivant(s) de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et sur la base des faits et/ou constats suivants :

Article 7, alinea 1 :

- ☐ 1° s'il demeure dans le Royaume sans être porteur des documents requis par l'article 2;

L'intéressé réside sur le territoire des Etats Schengen sans visa valable.

- ☐ 3° si, par son comportement, il est considéré comme pouvant compromettre l'ordre public ou la sécurité nationale;

Le 21.12.2010 l'intéressé a été condamné par la CA de Gand à une peine définitive de 3 ans de prison pour viol d'une personne majeure avec menaces verbales ou écrites et port d'un faux nom.

- ☐ 11° s'il a été renvoyé ou expulsé du Royaume depuis moins de dix ans lorsque, la mesure n'a pas été suspendue ou rapportée.

L'intéressé fait l'objet d'un Arrêté Ministériel de renvoi de 24.03.2011 qui lui a été notifié le 06.04.2011, par lequel l'accès au Royaume est interdite à l'intéressé pour une période de dix ans, à cause d'infractions sérieuses de l'ordre public.

Cet Arrêté Ministériel de renvoi dans pas été suspendu, ni abrogé.

□ article 74/14 §3, 3°: le ressortissant d'un pays tiers constitue un danger pour l'ordre public ou la sécurité Nationale

Le 21.12.2010 l'intéressé a été condamné par la CA de Gand à une peine définitive de 3 ans de prison pour viol d'une personne majeure avec menaces verbales ou écrites et port d'un faux nom.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING:

De betrokkene zal worden teruggeleid naar de grens in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling en volgende feiten:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen², om de volgende reden :

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum. Hij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan hem afgeleverd zal worden.

Onder de valse identiteit (M. a. A. (...), geboren op 01.09.1976, Palestijn) is betrokkene onderworpen is aan een Ministerieel Besluit genomen op 24.03.2011 dat van kracht is sedert 06.04.2011.

Volgt in overeenstemming met artikel 26 van de wet van 15.12.1980, dat het feit onderworpen te zijn aan een Ministerieel Besluit tot terugwijzing dat noch ingetrokken noch opgeschort is en dat een verbod tot binnenkomst in het Rijk gedurende 10 jaar inhoudt, de aanwezigheid van betrokkene op het grondgebied en het verkrijgen van een verblijfsrecht a fortiori niet mogelijk is.

Betrokkene heeft geen vraag tot opschorting of opheffing van het Ministerieel Besluit volgens artikel 46bis van de wet van 15.12.1980 ingediend.

Onder een andere identiteit (A. B. (...), geboren op 27.08.1975, van Marokkaanse nationaliteit) diende betrokkene een huwelijksdossier in bij de stad Antwerpen samen met een man van Belgische nationaliteit (Robert Van Tongerlo, °21.09.1969). Op 12.12.2012 weigerde de stad Antwerpen het voorgenomen huwelijk te voltrekken, na negatief advies van het parket van Antwerpen. Bovendien, zijn intentie om te huwen geeft 08.07.2013 diende betrokkene een regularisatieaanvraag in op basis van artikel 9bis van de wet van 15/12/1980. Deze werd onontvankelijk verklaard op 27.08.2013. Deze beslissing is op 06.09.2013 aan betrokkene betekend met ene bevel om het grondgebied te verlaten geldig 30 dagen.

Het feit dat betrokkene een Belgische partner heeft kan niet worden weerhouden in het kader van de bepalingen van artikel 8§1 van het EVRM aangezien betrokkene inbreuken heeft gepleegd die de openbare orde van het land schaden zoals bepaald in artikel 8§2 van het EVRM. Uit de bepalingen van het tweede lid van art. 8 van het EVRM. blijkt dat het recht op eerbieding van het privé- en gezinsleven niet absoluut is. Betrokkene werd op 21.12.2010 door het HB van Gent veroordeeld tot een definitieve straf van 3 jaar gevangenis wegens verkrachting op meerderjarige, mondelinge of schriftelijke bedreigingen en valse naamdracht.

Hieruit blijkt dat het om hoogst laakbare feiten gaat en dat daarom het superieure belang van de staat primeert op dat van betrokkene en zijn familiale belangen.

Betrokkene is nu opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf. Hij weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfssituatie zodat een gedwongen tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is.

Reconduite à la frontière

MOTIF DE LA DECISION :

L'intéressé sera reconduit à la frontière en application de l'article (des articles) suivant(s) de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et sur la base des faits suivants :

En application de l'article 7, alinéa 2, de la même loi, il est nécessaire de faire ramener sans délai l'intéressé à la frontière, à l'exception des frontières des Etats qui appliquent entièrement l'acquis de Schengen(2) pour le motif suivant :

L'intéressé réside sur le territoire des Etats Schengen sans visa valable. Il ne respecte pas la réglementation en vigueur. Il est donc peu probable qu'il obtempère volontairement à un ordre de quitter le territoire qui lui serait notifié.

Sous une fausse identité (Mohamed Ali Alaoui, ° 01.09.1976, Palestinien), l'intéressé est soumis à un Arrêté Ministériel pris le 24.03.2011 et mis en vigueur depuis le 06.04.2011.

Suit, en accord avec l'article 26 de la loi du 15.12.1980, que le fait d'être soumis à un Arrêté Ministériel de renvoi qui n'a pas été suspendu ni abrogé et qui contient une interdiction d'entrée au Royaume pendant 10 ans, que la présence de l'intéressé sur le territoire et a fortiori l'obtention d'un droit de séjour, est impossible.

L'intéressé n'a pas demandé la suspension ni l'abrogation de l'Arrêté Minsitériel sur base l'article 46bis de la loi du 15.12.1980.

Sous une autre identité (A. B. (...), né le 27.08.1975, de nationalité Marocaine) l'intéressé a introduit un dossier de mariage auprès de la commune de Anvers avec un homme de nationalité Belge (Robert Van Tongerlo, °21.09.1969). Le 12.12.2012 la commune de Anvers a refusé de célébrer le mariage, après un avis négatif du Parquet d'Anvers. Son intention de se marier ne donne pas à l'intéressé automatiquement un droit de séjour. Sous cette identité l'intéressé a également introduit une demande de séjour basé sur l'article 9bis de la loi du 15/12/1980. Cette demande a été déclarée irrecevable le 27.08.2013. Cette décision a été notifiée à l'intéressé le 06.09.2013 avec un ordre de quitter le territoire valable 30 jours.

Comme indiqué dans l'article 8§2 de la CEDH, le fait que l'intéressé aurait un partenaire belge ne peut pas être retenu dans le cadre des dispositions de l'article 8§1 de la CEDH étant donné que l'intéressé a troublé l'ordre public du pays. D'après les dispositions du deuxième alinéa de l'art. 8 de la CEDH, il apparaît que le droit au respect de la vie privée et de la vie familiale ne s'applique pas automatiquement. Le 21.12.2010 l'intéressé a été condamné par la CA de Gand à une peine définitive de 3 ans de prison pour viol d'une personne majeure avec menaces verbales ou écrites et port d'un faux nom.

Force est de constater qu'il s'agit de faits hautement répréhensibles ; que dès lors il s'avère que la sauvegarde de l'intérêt supérieur de l'Etat prime sur l'intérêt du requérant et de ses intérêts familiaux et sociaux.

L'intéressé est de nouveau contrôlé en situation illégale. Il refuse donc manifestement de mettre un terme à sa situation illégale. De ce fait, un rapatriement forcé s'impose.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING:

De beslissing tot vasthouding wordt genomen in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden ;

Gezien betrokkene niet in bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken op te sluiten ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.

Maintien

MOTIF DE LA DECISION :

La décision de maintien est prise en application de l'article (des articles) suivant(s) de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et sur la base des faits suivants :

En application de l'article 7, alinéa 3, de la même loi, l'exécution de sa remise à la frontière ne pouvant être effectuée immédiatement, l'intéressé doit être détenu à cette fin :

Vu que l'intéressé ne possède aucun document d'identité, l'intéressé doit être écroué pour permettre l'octroi par ses autorités nationales d'un titre de voyage.

In uitvoering van deze beslissingen, gelasten wij, Verdurme M., attaché, gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie, de Politiecommissaris van/de Korpschef van de politie van Anvers en de verantwoordelijke van het gesloten centrum te Vottem de betrokkene, B. A. (...), , op te sluiten in de lokalen van het centrum te Vottem
En exécution de ces décisions, nous, Verdurme M., attaché, délégué de la Secrétaire d'Etat à l'Asile et la Migration, et à l'Intégration sociale, prescrivons au Commissaire de Police/Chef de corps de la police de Anvers et au responsable du centre fermé de Vottem de faire écrouer l'intéressé, Bouskila, Abdellah, au centre fermé de Vottem"

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Verweerder meent dat verzoeker het rechtens vereiste belang ontbeert daar er *in casu* sprake is van een herhaald bevel; ook werd aan verzoeker reeds een ministerieel besluit van terugwijzing betekend houdende het verbod op toegang tot het grondgebied voor een periode van 10 jaar.

2.2. De Raad stelt vast dat het *in casu* om een herhaald bevel gaat, aan verzoeker werden immers reeds eerder verschillende bevelen om het grondgebied te verlaten afgegeven. Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat aan verzoeker op 6 april 2011 een ministerieel besluit tot terugwijzing d.d. 24 maart 2011 werd betekend, waarbij hij wordt gelast het grondgebied te verlaten, met verbod er gedurende tien jaar terug te keren, op straffe van het bepaalde in artikel 76 van de Vreemdelingenwet, behoudens bijzondere machtiging van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid. Dit ministerieel besluit is definitief en uit niets blijkt dat verzoeker de voormelde bijzondere machtiging zou gekregen hebben of een aanvraag tot intrekking of opheffing van het besluit tot terugwijzing heeft ingediend, laat staan dat een beslissing over dergelijke aanvraag zou zijn genomen. Verzoekende partij reikt ter terechtzitting ook geen elementen aan waaruit blijkt dat het anders zou zijn. Zij heeft dan ook geen belang bij de schorsing van het bestreden bevel aangezien het ministerieel besluit waarbij verzoeker gelast wordt het grondgebied te verlaten met verbod er gedurende tien jaar terug te keren, nog van kracht is. De rechtstoestand van de verzoekende partij blijft dus zelfs in geval van een schorsing van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten ongewijzigd (*cf.* RvS 19 december 2006, nr. 166 090). De wetgever heeft in artikel 26 van de Vreemdelingenwet uitdrukkelijk voorzien dat de verbodsmaatregel gedurende 10 jaar geldt, dit wil zeggen vanaf de datum van het besluit, tenzij dat besluit wordt opgeschort of ingetrokken en dit los van de uitvoering van de verbodsmaatregel (*cf.* RvS 27 februari 2013, nr. 222 654).

2.2. Te dezen dient echter te worden benadrukt dat het EVRM als hogere rechtsnorm primeert op de Vreemdelingenwet. De Raad dient dan ook in het kader van de thans voorliggende betwisting de middelen te onderzoeken die gestoeld worden op een schending van de hogere verdragsbepalingen. Artikel 13 van het EVRM vereist immers een intern beroep waardoor de inhoud van de grief kan worden onderzocht en waardoor passend herstel kan worden verkregen, ook al beschikken de staten over een zekere beoordelingsmarge voor wat betreft de manier waarop ze de verplichtingen nakomen die hen door deze bepaling worden opgelegd (EHRM 11 juli 2000, Jabari/ Turkije, § 48; EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 291). Er anders over oordelen zou het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel uithollen (*cf.* RvS 13 december 2011, nr. 216.837). *In casu* wordt in het verzoekschrift de schending opgeworpen van de artikelen 3 en 8 van het EVRM. De ontvankelijkheid van het ingesteld beroep hangt *in casu* dan ook samen met de conformiteit van de bestreden beslissing met artikel 3 en 8 van het EVRM.

2.3. Waar verzoeker een schending inroept van artikel 8 EVRM kan worden vastgesteld dat hij geenszins het bestaan van een duurzame relatie aantoonst met zijn partner. Het loutere samenwonen op zich, dat overigens door geen enkel stuk gestaafd wordt, is geen bewijs van een duurzame relatie temeer nu in het verleden reeds een huwelijksaanvraag geweigerd werd in hoofde van verzoeker nadat gebleken was dat deze relatie enkel gericht was op het verwerven van een verblijfsvergunning en niet op het aangaan van een duurzame verbintenis. Bij de weigering van de huwelijksvoltrekking werd overigens enkel een identiteitskaart van dhr. V. ter staving van de relatie neergelegd. Ook bij het verzoekschrift wordt geen enkel stuk ter staving van de relatie voorgelegd.

Voor wat de schending van artikel 3 EVRM betreft, betoogt verzoeker dat hij zich aan een onmenselijke straf en behandeling in Marokko mag verwachten gezien zijn homoseksualiteit. De Raad stelt vast dat verzoeker zich nu pas voor het eerst op zijn homoseksualiteit beroept als risicoground voor een

onmenselijke en vernederende behandeling in geval van een terugkeer naar Marokko. Hij heeft deze grond nooit eerder ingeroepen ten aanzien van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding zodat deze niet kan verweten worden hiermee geen rekening te hebben gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing. Bovendien werd aan verzoeker - los van het Ministerieel Besluit van terugwijzing - nog drie eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten afgegeven. Aangenomen kan worden dat deze gegevens reeds aanwezig waren op het ogenblik van deze eerdere bevelen (11 april 2010, 24 april 2011 en 27 augustus 2013) doch verzoeker het niet nodig achtte tegen deze eerdere bevelen een beroep in te dienen. Bovendien kan worden vastgesteld dat verzoeker op deze gronden ook nooit een asielaanvraag heeft ingediend zodat de voorgehouden vrees voor een onmenselijke en vernederende behandeling in geval van een terugkeer naar Marokko niet overtuigt temeer nu verzoeker niet toelicht noch aantoonst in welke mate de Marokkaanse overheden op de hoogte zijn van de door hem voorgehouden homoseksualiteit.

In de huidige stand van het geding brengt verzoeker geen gegevens aan om te kunnen besluiten tot een schending van de artikelen 3 of 8 van het EVRM. De artikelen 3 en 8 EVRM staan bijgevolg een rechtmatige toepassing van de Vreemdelingenwet dan ook niet in de weg.

Aangezien er geen schending van een hogere rechtsnorm wordt aangetoond kan verweerder worden gevolgd in zijn exceptie. Huidige vordering is niet ontvankelijk bij gebrek aan het rechtens vereiste belang.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig mei tweeduizend veertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

Wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. J. GHEYLE,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. GHEYLE

A. VAN ISACKER